

VISAPKĀRT MIERS

Miers visapkārt, liekas zeltīti saules stari. Tie magi uzrunājot apskauj un glāsta. Tā citāda saule. Tā maiga, tā mīla. Paceļoties virs māju jumtiem šķietami zelts pielej nezināmās pilsētas ielas. Viss jauns, bet tai pat laikā tuvs. Ielas kļuvušas tīras, krāsa uz māju fasādēm tiko kā krāsota mirdz neskaitāmās nokrāsās. Ir silts. Mazliet dīvaini, mazliet savādi. Neierasti. Kas šī par pilsētu, par vietu kur esi nokļuvis, kas šī par realitāti? Uz ielām šķiet nav neviena cilvēka, bet pilsēta nešķiet izmirusi. Tā dzīva, pat vairāk kā dzīva, tā gaida. Gaida mirkli kad modīsies tajā ļaudis, gaida, kad ievilks pirmo elpu. Kad atvērs acis. Miers. Jā, tas nepamet, šķiet tas izmantots kā neredzami diegi veidojot šo burvīgo ainavu. Drīz, pavisam jau drīz pirmie ļaudis atvērs acis, pavisam jau drīz tie piecelsies sēdus vērojot šo mieru, vērojot sevi, savas plaukstas. Šķietami tās kļuvušas par dzīvu kristālu, tās kļuvušas beidzot patiesi dzīvas. Par atvērtajiem logiem debesīs dzirdama pirmo pamodušos putnu spārnu pieskārieni. Tie zina kas šī par pilsētu, tie vienmēr zinājuši. Un arī Tu zini, Tu vienmēr to sirdī esi zinājis. Klusums, dzīvs klusums visapkārt. Šķietami gaiss gandrīz kā elektrizēts. Gribas basas kājas. Tās knapi pieskaras zemes virsmai, kā pūkās, kā baltās jūras smiltīs. Jā, Tu zini, ka nekad vairs apavus nevilksi, Tu zini ka turpmāk vienmēr būs tīrs un silts. Ļaudis pamazām sāk nākt uz ielas. Lēnām tie sper pirmos soļus. Vērojot debesis, vērojot kokus, smaržojot, sajūtot. Īsti nevar saprast vai šī vasaras, pavasara vai zeltainā rudens diena. Jā, šī ir jauna diena un tas galvenais. Ir viegli. Pat ļoti viegli. Tu elpo. Šī pilsēta ir dzimusi. Miljoniem, miljardiem krāsās, klusās sajūtās. Smaidi. Tu uzsmaidi pretīmnācējam, no sirds, tas atbild ar to pašu. Mierīgu un patiesu smaidu. Pilsēta ir dzimusi.

Written by ALPHA-DO L&A
www.alphado.ch